

El Primer Palau 2022 —Descobrint joves talents

El Primer Palau

Dissabte, 22 d'octubre de 2022 – 11.30 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

El Primer Palau 2022

Dissabte, 22.10.22 – 11.30 h

Sala de Concerts

11.30 h - **Alexis Hatch Martínez**, violí

12.10 h - **Daniel Molina Díaz**, clarinet

12.50 h - **Ariadna Chmelik Lluís**, violoncel

13.30 h - **Alexandra Nowakowski**, soprano

16.00 h - **Marta Cubas Hondal**, acordió

16.40 h - **Atenea Quartet**

17.30 h - **Aida Gimeno García**, soprano

Durada:

Cada concert te una durada de 30 minuts aproximats.

Els/les assistents poden entrar i sortir de la sala un cop finalitza cada una de les actuacions.

Premi del públic

El públic assistent a la marató de concerts d'avui podrà votar pel seu intèrpret preferit mitjançant les butlletes que s'han repartit amb aquesta finalitat. El candidat/a amb més vots serà atorgat amb el Premi del públic.

Poema

faula

algú havia donat
nom a les coses,
i els homes ens distrèiem
velant les coses
i donant-los fosc,
mentre que la resta d'animals,
sense dits per comptar,
continuaven en la llum i els colors
de les coses, sense reixes.
nosaltres tot ho explicàvem.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Alexis Hatch Martínez, violí

11.30 h

Alexis Hatch Martínez, violí
Natalie Schawamova, piano

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Sonata per a violí núm. 18 en sol major, Kv. 301

Allegro con Spirito
Allegro

Pablo de Sarasate (1844-1908)
Danses espanyoles, Llibre IV, op. 26

Núm. 7

Ballade, Op. 31

Henryk Wieniawski (1835-1880)
Scherzo-Tarentelle, op.16

Comentari

La primera actuació presentarà un intèrpret de violí amb quatre partitures més aviat oposades en la interacció amb el piano i la demostració de les capacitats solistes.

Per un costat, la *Sonata núm. 18 per a violí i piano* de Mozart juga amb extensos passatges dialogants amb un piano d'escriptura més reservada i que amb la mà dreta se suma i s'alterna emulant l'estil concertant. És una peça jovial inspirada per un grup de *Sonates* de Joseph Schuster, mestre de capella de Dresden, a qui Mozart va conèixer durant el seu viatge a Mannheim de 1778 i que va publicar a París. Deutora de l'estil galant i rococó d'ascendència francesa, amb transparència de textures, sentit de *cantabilità* en la línia melòdica, es divideix en dos moviments (a diferència dels tres *allà italiana*): l'"Allegro con spirito" sobre dos temes, el primer dels quals és melòdic i a càrrec del violí, i el segon, més rítmic, a càrrec del teclat; mentre que l'altre "Allegro" és un rondó amb una siciliana central de clar regust popular.

Per l'altre costat, tant les obres de Sarasate com de Wieniawski representen un paradigma de virtuosisme sovint amb la contraposició entre passatges d'agilitat carregats d'energia amb d'altres més lírics i plens de delicadesa (ornamentació melismàtica), sempre elegants i exigents en la pulcritud de l'afinació. Un exemple n'és la nota en pedal conclusiva en registre greu i els *pizzicatti* superposats a l'agut amb què Sarasate tanca la *Balada op. 31*, o la *Dansa espanyola, op. 26 núm. 1*, basada en *El vito*, on predominen les sonoritats en pianíssim a la quarta corda i en registre agut, on és més difícil que el violí canti nítidament. Per això requereix un moviment de braç precís i mancat d'esforç, suavitat en la col·locació dels dits sobre el batedor i flexibilitat en el fraseig, així com un estudiat tractament del *vibrato* en l'aspecte tímbric.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografies

Alexis Hatch Martínez, violí

De nacionalitat espanyola-nord-americana, va néixer a Los Angeles (1995). Va iniciar els estudis de violí als tres anys amb el seu pare, el violista Peter Hatch. Va debutar com a solista amb l'Orquestra Simfònica d'Alacant als deu anys. Als catorze va aparèixer a RTVE, al cicle Jóvenes Solistas, vídeos que es van retransmetre durant anys a tot Espanya. Com la seva germana, la violinista Heidi Hatch, va ser artista fundadora del Festival Internacional de Música Clàssica de Villanueva de los Infantes (Ciudad Real), localitat on encara resideix. A Espanya ha actuat a Toledo, Alacant, Ciudad Real, Granada, Madrid, Santander i Sant Sebastià.

Va ser concertino de l'American Youth Symphony a Los Angeles (2017-2020). Ha participat en diversos projectes cinematogràfics amb els compositors Ramin Djawadi, David Newman, Lorne Balfe i Ilan Esherki. Aquests enregistraments de bandes sonores de cinema es van fer als estudis de Hollywood per a les companyies Sony, Warner Brothers i 20th Century Fox.

Actualment estudia amb els professors Zakhar Bron i Yuri Volguin a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia de Madrid. Prèviament va estudiar al Royal Conservatory of Music de Toronto i a la University of Southern California. Entre els seus professors anteriors destaquen Glenn Dicterow (concertino de la New York Philharmonic durant trenta-dos anys), Guillaume Sutre, Paul Kantor i Abraham Shtern. Entre els premis musicals que ha rebut figuren el premi Internacional Young Artist de l'ASCAP Foundation Lieberand Stoller de Nova York, el Laureate a l'Stulberg International String Competition (Michigan), el Gran Premi del Hennings-Fischer Competition de Los Angeles i el Toronto Sinfonietta Concerto Competition. El setembre del 2021 va guanyar el primer premi i el premi especial del públic del Concurs Internacional de Violí CullerArts a València.

Properament actuarà com a solista amb l'Orquesta d'Extremadura, concretament els dies 3 i 4 de novembre a Càceres i Badajoz, on interpretarà el *Concert* de Korngold.

Natalie Schwamova, piano

Va néixer a Praga (República Txeca) el 1999. Va començar a tocar el piano als cinc anys a l'Escola de Música de Praga i continuà els estudis a la universitat de Belles Arts de la mateixa ciutat amb el professor Frantisek Maly. Des del setembre del 2020 és alumna a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía, a la càtedra de piano del professor Dimitri Bashkirov, a més d'estudiar també amb Denis Lossev, Claudio Martínez Mehner i actualment amb Milana Chernyavska.

Va debutar als deu anys interpretant el *Concert per a piano núm. 20* de Mozart amb l'Orquesta Sinfónica Ciudad de Buenos Aires. A més, ha actuat com a solista amb les principals orquestres txeques: Orquestra Filharmònica Janáček, Orquestra Filharmònica de Cambra Txeca Pardubice, Orquestra Filharmònica de Pilsen i Orquestra Simfònica de Praga. El 2017 va col·laborar amb l'Orquestra Simfònica d'Aarhus (Àustria), el 2021 amb la Filharmònica de Cambra de Praga i la seva actuació més recent amb orquestra va ser el maig passat amb la Filharmònica de Zlín (Txèquia).

Ha rebut premis en concursos nacionals i internacionals. L'octubre del 2015 va esdevenir una de les pianistes més joves de la història a participar al Concurs de Piano Chopin de Varsòvia, amb només setze anys.

Té una agenda artística ben activa que l'ha portat a presentar-se en recital a Europa, els Estats Units, l'Amèrica del Sud i l'Àsia davant de diversitat de públics. El novembre del 2019 va enregistrar el seu primer àlbum.

Daniel Molina Díaz, clarinet

12.10 h

Daniel Molina Díaz, clarinet
Javier Negrín, piano

Salvador Brotons (1959)

Sonata per a clarinet i piano, Op.46

Moderato

Recitativo - allegro ritmico

Luigi Bassi (1833-1871)

Fantasia concertant sobre motius de Rigoletto

Andante - Adagio non tanto

Andante – Allegro con brio – Andante – Allegro

Comentari

Del violí passem al clarinet amb dues obres també ben contrastants en caràcter, estil i exigència tècnica. D'una banda, la *Sonata per a clarinet i piano, op. 46*, del flautista, compositor, pedagog i director d'orquestra català Salvador Brotons (1959), n'és una de les composicions més interpretades. Amb un llenguatge afrancesat hereu del Grup dels Sis del segle XX però amb un tractament harmònic molt lliure en què les funcions tonals no són gaire determinades, aquesta obra posa a prova el recolzament diafragmàtic del solista a la recerca de frases llargues lligades, salts intervàl·lics, sentit del color (amb clarsobscurs i emulant la sonoritat aflautada en alguns passatges del registre agut) i la precisió en els atacs, però sense restar naturalitat discursiva, també en la part, a manera de recitatiu i a temps lent, que obre el segon dels dos moviments.

D'altra banda, la *Fantasia concertant sobre motius de 'Rigoletto'* del pràcticament oblidat Luigi Bassi (no s'ha de confondre amb el cantant que va estrenar el *Don Giovanni* mozartià) és un dels quantiosos exemples de transcripcions, arranjaments i fantasies sobre temes operístics que servien a intèrprets per presentar-se en concerts, salons i l'àmbit domèstic, tot convertint-se en un filó molt lucratiu per al negoci editorial. Secundat pel teclat, el clarinet desplega una escriptura que és un exercici de virtuosisme amb els recursos més variats (frases llargues, plenes d'escala, arpegis, *grupetti* i *volatas*) on, per damunt de tot, preval la seducció melòdica.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografies

Daniel Molina Díaz, clarinet

Nascut a Tenerife, és un dels clarinetistes més versàtils de la seva generació i destaca per la seva activitat com a músic de cambra i músic solista.

Als dotze anys va aconseguir el segon premi al concurs MusiCanarias celebrat a l'Auditorio Adán Martín de Tenerife. Addicionalment, va rebre el tercer premi al III Concurs de Joves Intèrprets de Las Palmas de Gran Canaria, el tercer premi a l'International Orchestra Auditions Award atorgat per la Samnium University of Music i recentment ha estat guardonat amb la menció d'honor al Concurs del Festival Internacional Pelegrins Musicals, a Santiago de Compostel·la.

Com a solista ha col·laborat amb la Banda Sinfónica Municipal de Las Palmas de Gran Canaria, amb l'Orquesta Sinfónica del Conservatorio Superior Katarina Gurska (CSKG) i amb l'Orquesta Filarmónica de Gran Canària.

Fins avui ha fet diferents concerts per les sales més prestigioses de tot el territori nacional, ha tocat en festivals nacionals i internacionals juntament amb pianistes d'alt nivell, com ara Javier Negrín, Elizaveta Yaroshinskaia i Guillermo González, i ha col·laborat amb diferents grups de cambra, com el Madrid Quartet Festival, passant per escenaris com l'Auditorio Nacional de España, Auditorio Alfredo Kraus, Auditorio de Lleó, Auditorio Adán Martín, Museo del Romanticismo de Madrid, Auditorio Galileo i Palacio Real de La Granja de San Ildefonso, entre d'altres.

Després de finalitzar els estudis superiors al CSKG de Madrid, la Fundación MAPFRE Guanarteme li atorgà una beca de postgrau, amb la qual va cursar el màster d'interpretació solista en aquest centre amb el professor i clarinetista Cristo Barrios. Actualment forma part de la Joven Orquesta de Canarias i de l'Orquesta del Programa Superior en Dirección de Orquesta del CSKG de Madrid, a més de col·laborar ocasionalment amb l'Orquesta Filarmónica de Gran Canària, circumstància que l'ha portat a treballar amb directors de la categoria de George Pehlivanian, Miquel Rodrigo, Cristóbal Soler, Beatriz Fernández, Borja Quintas, Isabel Rubio...

Des del 2021 és clarinetista i membre fundador del grup de cambra Agüere Ensemble, el qual ha estat guardonat recentment amb el primer premi al VI International Competition de París.

Daniel Molina compagina l'activitat de concertista amb la faceta pedagògica, amb el desenvolupament de *masterclasses* vinculades amb la seva recerca recent enfocada a la presència i la conscienciació escènica de l'intèrpret musical.

“Als vint-i-un anys és una de les grans promeses musicals de les Illes Canàries” (Toste S., «Diario de Avisos»).

Javier Negrín, piano

© Tommaso Tuzj

Va debutar al Wigmore Hall de Londres el 2004 interpretant obres de Ravel i Jindrich Feld i des d'aleshores ha tocat com a solista i músic de cambra a més de vint-i-cinc països.

Nascut a les illes Canàries, estudià al Royal College of Music de Londres amb Yonty Solomon i posteriorment amb Howard Shelley de manera privada.

Recentment ha actuat a l'Havana, Ciutat de Mèxic, a diversos països de l'Amèrica Central i a Àustria, Portugal i Itàlia. A més, ha actuat als principals festivals d'Espanya: Santander, Granada, Úbeda i Festival de Música de Canàries, i ha participat en nombrosos recitals per tota la península amb els cicles Beethoven Actual i Beethoven per Liszt del Centro Nacional de Difusión Musical.

Com a solista amb orquestra, els darrers anys ha treballat amb els directors Jukka-Pekka Saraste, Thomas Rösner, Lawrence Leighton Smith, John Neschling, Yaron Traub, Claus Efland, Adrian Leaper, Edmon Colomer, Gregorio Gutiérrez i Roberto Montenegro, tot interpretant *Concerts* de Beethoven, Brahms, Rakhmàninov, Grieg, Skriabin, Bartók, Poulenc i Manuel de Falla.

També és membre honorari del Quantum Ensemble, grup de cambra resident a l'Auditorio de Tenerife, amb el qual toca habitualment.

Els enregistraments de Javier Negrín per als segells Linn, IBS Classical, Navona i Odradek Records han estat lloats per la crítica, especialment els àlbums per a piano sol *The travel preludes* (2013) sobre Skriabin i *Traces* (2016) sobre Granados i Mompou: “*la seva manera de tocar és equilibrada i bellament proporcionada; les textures són lluminosament clares, i fa servir hàbilment els subtils canvis d’èmfasi i textura de Skriabin*” (Andrew Clements, «The Guardian»); “*Javier té una preciosa sensibilitat per gestionar el rubato i tant en Granados com en Mompou fa que els passatges més tranquils i reflexius ens commoguin amb un influx poderós*” (Jessica Duchon, «BBC Music Magazine»). Recentment ha publicat, novament per a Odradek, *Voices* (2020), amb l’orquestra austríaca Beethoven Philharmonie i el director Thomas Rösner, interpretant el *Concert per a piano, op. 61a* de Beethoven, així com *Enigmas* (2022), amb la integral per a piano del compositor contemporani Armando Alfonso.

Ariadna Chmalik

Lluís, violoncel

12.50 h

Ariadna Chmelik Lluís, violoncel

Pedro Borges, piano

Josep Maria Guix (1967)

Set Haikus per a Violoncel sol

I.

V.

VI.

Edvard Grieg (1843-1907)

Sonata per a Violoncel i Piano Op. 36 en la menor

Allegro agitato

Andante molto tranquillo

Dmitri Shostakovich (1906-1975)

Sonata per a Violoncel i Piano Op. 40 en re menor

Allegro non troppo

Allegro

Comentari

En un certamen com aquest el violoncel no hi pot faltar, ja sigui sol o en duo amb el piano. Primer s'oferiran unes peces brevíssimes que són estudis per a l'instrument, influïdes pel haiku poètic japonès en la constricció formal i en el tarannà evocatiu i introspectiu, compostes pel català Josep Maria Guix. Pertanyents al cicle *Set haïkus per a violoncel sol*, es caracteritzen per la cura per la ressonància, l'organicitat discursiva i la concepció harmònica com a qualitat de color, sempre a la recerca de la bellesa i una aproximació a allò essencial. Cada haiku respon a un poema japonès que descriu una situació/sensació concreta com a matriu inspiradora, tot explorant una dificultat tècnica concreta: el primer planteja *pizzicato* d'harmònics i ressonàncies de les cordes, el cinquè insisteix en les dobles cordes i en els trèmolos lleugers en un registre agut, i el sisè aparca l'arquet per centrar-se en un *pizzicato* a gran velocitat que es combina amb el so dels dits de la mà esquerra *sul tasto*.

Seguiran dues grans sonates del repertori per copsar habilitats diferents del solista. En Grieg predomina un arravatament melòdic hiperromàntic, d'ascendència brahmsiana, en què el violoncel és el protagonista i segueix els models habituals de la forma sonata, amb temes tornassolats, d'altres de gran vivacitat rítmica i, també, amb una mena de recitatiu a l'inici del darrer moviment. En canvi, la de Xostakóvitx, del 1934 i la seva primera gran obra de cambra, és molt més variada idiomàticament per la diversitat de projeccions emocionals subjectives i estats d'ànims: des del lirisme fins al plany, passant per un *scherzo* d'aires populars tenyit d'ironia on el solista ha de fer acrobàcies sobre la corda en Sol, jugar amb la posició del dit polze i diversos *glissandi*; o el llarg soliloqui amb dinàmiques properes al silenci al tercer moviment. Tot plegat amarat de recursos agògics i tècnics com les fluctuacions de fraseig i els jocs de l'arc.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografies

Ariadna Chmelik Lluís, violoncel

“El seu talent extraordinari, la seva dedicació i els seus grans avenços confirmen el meu convenciment d’una brillant carrera com a violoncel·lista”, ha manifestat Sol Gabetta.

Va néixer en una família de músics multicultural. Des de molt petita les seves experiències personals i musicals s’han vist enriquides a través de viatges constants. Combina la seva carrera com a solista i de cambra i actualment estudia un postgrau en interpretació al Conservatori de Maastricht (Holanda), a la classe de Gustav Rivinius. Durant tota la seva carrera s’ha sentit molt cridada per la tasca social i per això paral·lelament participa en projectes socials, com per exemple Proactiva Open Arms.

Als deu anys Sol Gabetta la va incorporar com a alumna, fet que va suposar una gran influència en el seu desenvolupament musical primari. Dos anys després començà a rebre classes d’Ivan Monighetti a Basilea (Suïssa). L’any 2017 finalitzà els estudis de Bachelor a la Musik-Akademie der Stadt de Basilea, a la classe d’Ivan Monighetti i Sol Gabetta. El 2018 va formar part de la School of Excellence de la Musikhochschule de Basilea. El 2021 es graduà *cum laude* al Màster en Interpretació al Conservatorium de Maastricht (Països Baixos), a la classe de Gustav Rivinius.

Va debutar com a solista als onze anys i des d'aleshores toca assíduament a Catalunya i a Suïssa. També ha actuat a Alemanya, Espanya, Suècia, Itàlia i Mèxic. Va ser convidada a participar al 30è aniversari de l'arribada de les despulles de Pau Casals al Vendrell amb la presència de la neboda del mestre, Enriqueta Casals.

Ha estat tres vegades guanyadora del primer premi del Concurs Joventuts Musicals de Suïssa (2012, 2014 i 2016) i també guardonada amb el tercer premi al Concurs Internacional de Violoncel de Liezen (Àustria). Ha treballat amb els professors Jens Peter Mainz, Nicolas Altstaedt, Jérôme Pernoo, Peter Bruns, Maria Kliegel, Wolfgang Emanuel Schmidt i Danjulo Ishizaka, i en música de cambra amb Rita Wagner, Ferenc Rados i Anton Kernjak, entre d'altres.

Ha estat becada per la Generalitat de Catalunya i toca un violoncel Bernardell de l'any 1898 cedit generosament per la Tharice Foundation de Suïssa.

Pedro Borges, piano

Nascut a Vila Nova de Gaia (Portugal, 1994), va estudiar al Conservatori Regional de Gaia amb Rui Pintão, a l'Escola Superior de Música e Artes do Espectáculo do Porto amb Miguel Borges Coelho i a la Musik Akademie de Basilea amb Claudio Martínez-Mehner i Anton Kernjak. Actualment estudia amb Kirill Gerstein a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín. Ha estat becat per la Lyra Stiftung, Stiftung Melinda Esterházy de Galantha i Stiftung Otilie-Selbach-Redslob i, per últim, ha rebut la beca alemanya Deutschlandstipendium.

Ha estat guardonat amb el Premi Nous Talents AGEAS-Casa da Música 2019 (Porto), amb el Premi de Música Kiefer Hablitzel Göhner 2020 (Berna) i, més recentment, amb l'Steinway Fördermusikpreis (Berlín), tot empenent una trajectòria musical prometedora que el converteix en un dels pianistes portuguesos més destacats de la seva generació. Toca habitualment a Portugal i ho ha fet diverses vegades més enllà del seu país i als Estats Units.

Segueix construint la seva carrera amb un ampli repertori que abasta des del Barroc fins a la música contemporània. També ha demostrat una gran flexibilitat en la música de cambra, al costat de músic eminents, com el violinista Anthony Marwood en formació de quartet i amb el pianista Pedro Burmester a quatre mans, així com també amb el violoncel·lista John Myerscough, i ha col·laborat estretament amb el compositor australià Brett Dean en la seva obra *Huntington eulogy*.

Ha participat en diverses classes magistrals, amb músics com Heinz Holliger, Rita Wagner, Ferenc Rados, Leonidas Kavakos, Aleksandr Madzar, Marta Zabaleta, Gilbert Kalish, András Kemenes i Kennedy Moretti, entre d'altres.

Alexandra Nowakowski, soprano

13.30 h

Alexandra Nowakowski, soprano

Michał Biel, piano

Jordi Sabatés (1948-2022)

Tan lluny de mi

Karol Szymanowski (1882-1937)

Cançons Kurpianes, op. 58 (selecció)

Lecioły zórazie

Wysła burzycka

U jeziorecka

Zarzyje kuniu

Enric Granados (1867-1916)

Cançó d'amor

Canciones amatorias (selecció)

Mira que soy niña, amor, déjame!

Llorad, Corazón, que tenéis razón

Iban al pinar

No lloréis, ojuelos

Stanisław Moniuszko (1819-1872)

Prąśniczka

Comentari

El quart concert presenta una selecció de cançons ben diverses que aplega la vessant liederística i la inspiració folklòrica de dos catalans i de dos polonesos. D'una banda, *Tan lluny de mi* és la peça més popular de Jordi Sabatés, gràcies a la melodia ben definida, de gran bellesa i lirisme, mentre que en l'acompanyament predomina una riquesa d'acords (verticals i desplegats) en una densitat textural d'arrel romàntica que supera l'austeritat noucentista de bona part de la tradició catalana, de la qual també és hereu. Si la *Cançó d'amor* de Granados és un exemple de lied nacional que combina prosa, prosa poètica i versos plens de símls i metàfores amb una música onírica, que tracta l'absència i anhel de l'amor amb una estructura tripartida (ABA); les *Canciones amatorias* parteixen de la recuperació patrimonial pedrelliana en un enfocament basat en textos anteriors al segle XVIII i una música inspirada en *jàcaras*, villancets, tons i balls del segle XVII que, amb un llenguatge postromàntic i virtuós que respecta l'estructura estròfica, estilitzen allò popular en l'àmbit culte.

D'altra banda, Karol Szymanowski va compondre el seu cicle de *12 Cançons*, op. 58 inspirant-se en la regió polonesa de Kurpie i sintetitzant l'herència de compositors tardoromàntics germànics i francesos, en què l'acompanyament és molt ric, no dobra mai la veu i esdevé un teixit orgànic que flueix i es transforma. Vocalment són molt expressives i variades, com prova la selecció d'aquestes quatre: des dels melismes i els salts ornamentals d'"Els cignes blancs" a les fluctuacions de tempo a ritme de dansa de "Wyslaburzycka". La selecció acaba amb una animada i breu cançó del pare del nacionalisme polonès, Stanisław Moniusko, considerat un pont entre Chopin i el mateix Szymanowski: a *La jove filadora*, s'hi reflecteix el tòpic romàntic de l'abandonament amorós, però narrat amb un punt de picardia.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografies

Alexandra Nowakowski, soprano

Elogiada per «Opera News» pel seu “cant apassionat”, la soprano de *coloratura* polonesa-nord-americana torna aquesta temporada 2022-23 a la Metropolitan Opera per interpretar el rol de Barbara/Sra. Latch de *The hours* de Kevin Puts, fer de veu del cel de *Don Carlo* i Sophie de *Der Rosenkavalier*. Amb la Brooklyn Art Society té previst cantar *De la poesia popular jueva*, op. 79 de Xostakóvitx, al cicle Embassy Series oferirà un recital en solitari i participarà en la *Simfonia en Do major* i per a l’*Exsultate, jubilate* de Mozart.

La temporada 2021-22 es va unir a l’elenc de la Metropolitan Opera per representar el rol de Zerbinetta d’*Ariadne auf Naxos*, Lucia de *Lucia di Lammermoor* i Gilda de *Rigoletto*. Va cantar les *Set romances*, op. 127 de Xostakóvitx amb la Brooklyn Art Song Society, i becada per la Beebe Fund va passar uns quants mesos a Polònia per enregistrar el seu primer àlbum, un recull de música polonesa titulat *Kraina*.

La seva agenda de la temporada 2020-21 incloïa, amb la Metropolitan Opera, el paper d'Olympia de *Les contes d'Hoffmann*, la presentació en diverses sales de concerts, com el cicle Citywide Concert Series del Carnegie Hall, el retorn a la Columbus Symphony amb *La Creació* de Haydn i el debut amb la National Symphony Orchestra amb la *Quarta Simfonia* de Mahler, dirigida per Gianandrea Noseda (COVID-19). Igualment, tenia prevista la interpretació de Hilde Mack d'*Elegy for young lovers* de Henze a la Wolf Trap Opera. Va debutar a Polònia en una gala de Cap d'Any amb l'Òpera Bałtycka de Gdańsk. L'estiu del 2021 va tornar a la Wolf Trap Opera com a Johanna de *Sweeney Todd* i la fada de *Cendrillon* de Viardot.

Recentment ha protagonitzat tot un seguit de debuts orquestrals com a solista, incloent-hi el *Requiem* de Mozart amb la Columbus Symphony, un concert d'Any Nou amb la Philadelphia Orchestra, i com a Gilda en una versió de concert de *Rigoletto* al Festival de Verbier, retransmès en directe per medici.tv. També va participar en directe per aquest canal a la *masterclass* de Joyce DiDonato al Carnegie Hall l'any 2019, així com el 2018, en ser semifinalista de la Glyndebourne Opera Cup inaugural. Ha ofert recitals en solitari per al Sembrich Museum, la Kosciuszko Foundation i la Vocal Arts DC.

Va guanyar el primer premi de l'Opera Columbus Cooper-Bing Competition, el Partners for the Arts Competition, el Vocal Arts DC Art Song Competition, el Marcella Sembrich International Voice Competition amb la Fundació Kosciuszko, el Gerda Lissner Foundation Competition i el Violetta Du Pont Competition. És graduada en el programa Cafritz Young Artist de la Washington National Opera i té una llicenciatura en música per la Universitat d'Illinois a Urbana-Champaign, així com un diploma d'artista de l'Acadèmia d'Arts Vocals.

Michał Biel, piano

El jove pianista polonès Michał Biel va estudiar a la Juilliard School, on va ser deixeble de Brian Zeger, Margo Garrett, Jonathan Feldman i J.J. Penn. També ha estudiat amb Eytan Pessen a l'Acadèmia d'Òpera del Teatr Wielki de Varsòvia, així com amb Andrzej Jasiński i Grzegorz Biegas a l'Acadèmia de Música Karol Szymanowski de Katowice.

Les col·laboracions de Michał ja l'han portat a les sales de concerts més famoses del món, com ara la Wigmore Hall de Londres, el Carnegie Hall i l'Alice Tully Hall de Nova York. També ha actuat en recitals en escenaris internacionals tan eminents com l'Òpera de Frankfurt, l'Òpera de Lille i l'Òpera Nacional de Polònia. Michał col·labora habitualment amb el contratenor Jakub Józef Orliński, amb qui ha actuat en nombrosos festivals de prestigi, com és el Festival de Verbier, el Life Victoria Barcelona i el Festival de Lacoste de Pierre Cardin. La seva tasca conjunta ha estat retransmesa per Medici, BBC3 i TVP Kultura, entre d'altres.

En col·laboració amb el baix nord-americà Alexander Rosen, Michał va guanyar el 2n premi a l'Hugo Wolf International Art Song Competition a Stuttgart el 2018, i tots dos van ser premiats per l'Acadèmia Orsay-Royaumont. Els altres nombrosos reconeixements de Michał inclouen el millor pianista jove al Concurs Internacional de cant Stanisław Moniuszko, Varsòvia, el millor acompanyant jove a Le Grand Prix de l'Opéra de Bucarest i l'acompanyament destacat al Concurs vocal L. Różycki de Gliwice.

Michał va fer residències com a pianista col·laborador al Departament d'Arts Vocals de la Juilliard School, així com a la Internationale Meistersinger Akademie de Neumarkt. Profundament compromès en la col·laboració amb cantants des de l'inici de la seva carrera, ha impartit el curs de cant d'hivern a Duszniki Zdrój, ha treballat en el Festival Wratislavia Cantans i continua formant cantants al si del programa de veu de la Chautauqua Institution School of Music.

Marta Cubas Hondal, acordiό

16.00 h

Marta Cubas Hondal, acordió

Canidata proposada per Juventudes Musicales
de España

Toshio Hosokawa (1955)

Melodia

Antonio Soler (1729-1783) (Arranjament: Marta Cubas)

Sonata núm. 117 en Re menor

John Zorn (1953)

Roadrunner

Isaac Albéniz (1860-1909) (Arranjament: Iñaki Alberdi)

Suite espanyola, op. 47

Aragón

Comentari

Tot i associar l'acordió a la música popular, a la qual segueix lligat, no és un instrument atípic en la música clàssica. I encara menys en la contemporània. De fet, es pot assegurar que n'estem vivint una revaloració com a solista de concert: les seves possibilitats tècniques i expressives són enormes, i han suscitat l'interès per crear un repertori de qualitat i efectiu, com corroboren les peces de Hosokawa i Zorn a partir de noves tècniques d'execució i control del so. La del japonès ho fa en el contrast de registres, sosteniment de notes i refinament tímbric dins un estatisme i notes dissonants. En el cas de *Road runner* de Zorn es tracta d'una carta de presentació magnífica atesa la dificultat, la imaginació i el desplegament continuat de recursos i efectes –també percussió sobre l'instrument– en una peça que juga a citar composicions clàssiques ben conegudes per la majoria.

En relació amb la *Sonata* de Soler, arranjada per la pròpia Maria Cubas, dista de l'extremisme en els canvis de registre i notes, però sí que és difícil en el balanç entre ambdues mans a través d'una mateixa manxa, tot possibilitant que, mentre una veu canta, l'altra s'ocupi de la resta d'aspectes, com l'acompanyament rítmic i harmònic o desenvolupi veus secundàries i les articulacions. En aquest sentit és significatiu saber que les dinàmiques també són canalitzades per la manxa. En canvi, a la transcripció de l'albeniciana *Aragó* s'explora el contrast tímbric molt més difícil d'assolir per la mecànica de l'instrument que en un piano. Per exemple, en els salts d'octava i a dues mans o en l'impuls rítmic i la densitat sonora que el pedal pianístic solucionaria amb facilitat.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografia

Marta Cubas Hondal, acordió

Nascuda el 2002, és una acordionista que destaca per la seva gran capacitat de comunicació, sensibilitat i virtuosisme: “*Una artista amb una genialitat immensa*” (Andrés Salado, director d’orquestra). Va guanyar la 99a edició del Concurs de Juventudes Musicales de España, el XV Certamen Nacional Intercentros Melómano i va ser finalista de Prodigios 2 d’RTVE.

Amb setze anys estrenà a l’Auditorio Nacional de Madrid, acompanyada de l’Orquesta Metropolitana de Madrid, el *Concierto indálico* d’Alejandro Vivas Puig, compost expressament per a ella. A més, anteriorment va estrenar el *Concert per a acordió i orquestra* d’Aliaksandr Yasinski amb la Joven Orquesta Sinfónica Ataúlfo Argenta i el concert *Atlantia* de Gorka Hermosa, acompanyada per la Joven Orquesta Sinfónica de Salamanca. Ha ofert altres recitals al Palau de Festivals de Santander, al Festival de Camargo i també ha estat convidada per l’Ambaixada d’Espanya a Turquia per oferir un recital a Istanbul. Així mateix, ha format part de l’OSCAN com a bandoneonista a l’òpera *Maria de Buenos Aires* de Piazzolla. Recentment ha ofert un recital a la 83a edició de la Quinzena Musical de Sant Sebastià.

Ha estat guardonada en més d'una vintena de certàmens, entre els quals cal destacar el primer premi al 1r Concours International Accordéons-nous (Mons, Bèlgica), el segon premi al 66è Trofeu Mundial d'Acordió (Portimão, Portugal), el primer premi del VI Concurs Nacional de Joves Intèrprets Ciutat de Conca, el primer premi del XVI Concurs Instrumental Sant Anastasi de Lleida o el primer premi del 39è Certamen Guipuscoa d'Acordió d'Arrasate en la categoria majors de divuit anys, on va esdevenir la guanyadora més jove.

Gràcies a la versatilitat de l'instrument i de l'artista, disposa d'un ampli repertori que abasta des del Barroc fins a la música contemporània, fet que li ha permès molts recitals com a solista i formar diverses agrupacions de cambra. En destaca el duet que manté amb la seva germana Cristina, violinista, amb qui a més de guanyar el primer premi del Concurs Sant Anastasi, ha fet una gira de concerts o l'ha acompanyat com a guanyadora del XIII Certamen Nacional d'Interpretació Intercentros Melómano al cicle Clàssics d'Estiu, al Festival FIAPMSE (Granada), Fundación Botín o Festival Internacional de Panticosa, entre d'altres, i amb la qual ha enregistrat el CD *Vínculos*.

Cursa estudis professionals d'acordió i piano al Conservatorio Jesús de Monasterio de Santander, amb els professors Gorka Hermosa i Laura Pérez de Fontecha, respectivament, i hi ha obtingut el premi de fi de grau. Ha rebut consells de mestres de la categoria de Frederich Deschamps, Mario Pietrodarchi, Frederich Lips, Stefan Hussong, Franck Angelis, Miren Iñarga, Marta Gulyas, Gustavo Díaz-Jerez...

Actualment cursa els estudis superiors d'acordió a Musikene de Sant Sebastià amb Iñaki Alberdi, activitat que compagina amb la seva tasca concertística.

Quartet Atenea

16.40 h

Quartet Atenea

Gil Sisquella Onceins, violí

Jaume Argelès Fité, violí

Bernat Santacana Hervada, viola

Iago Domínguez Eiras, violoncel

Benjamin Britten (1913-1976)

Tres divertimenti per a quartet de corda

March. Allegro maestoso

Waltz. Allegretto

Burlesque. Presto

Henry Purcell (1659-1695)

Fantasies en Quatre Parts

VIII en Re menor, Z. 739

(Attacca)

Raquel García-Tomás (1984)

Così mostraste a lei i vivi ardore miei

Claude Debussy (1862-1918)

Quartet en Sol menor, Op.10

Animé et très décidé

Comentari

En un concurs com aquest i amb l'alt nivell de joves formacions de cambra nostrades o formades a Catalunya, és previsible trobar-hi un quartet de corda. L'ideal és que cada membre domini la varietat del *vibrato* (amb dit, canell i braç), i també sense per refermar l'afinació i la recerca de colors; a més de l'equilibri en la textura de quatre veus iguals però amb rols diferents. En aquest sentit, els *Tres divertimenti* de Britten són una obra menor però eficaç per calibrar la conversa *inter pares* i la sonoritat del conjunt, com també la *Fantasia Z. 739* de Purcell, on el britànic homenatja Locke i Byrd amb un tractament harmònic (modulacions) i successió d'episodis fugats i d'altres homofònics ben modern a l'època.

Enmig, l'obra composta el 2018 per la catalana Raquel García Tomás corrobora com el gènere ha sabut adaptar-se als nous temps i ens proposa una experiència amarada de lirisme, alguns jocs de microtons i efectes tímbrics diversos amb referències barroques, ja que s'inspira en el madrigal *Sfogava con le stelle* de Monteverdi en un tractament orgànic i fluctuant amb sonoritats cristal·lines. Tot un descobriment, original i atractiu.

Per últim, els membres de l'Atenea abordaran el primer moviment de l'única incursió de Debussy en el gènere. Del 1892, la fermesa tècnica del seu *Opus 10* apunta a la literatura romàntica hereva de Franck i D'Indy, però sense apostar per l'exploració polifònica típicament centreeuropea, tot i basar-se en la forma sonata de manera concisa, a partir d'un tema pentatònic –que genera bona part de la composició–, contrastant per una senzilla tonada onírica i exposada alternadament pel primer violí i el violoncel. La viola pren protagonisme en el desenvolupament, mentre que la reexposició juga textualment amb l'agrupació de tres instruments acompanyat al quart (en l'ordre de successió: violoncel, violí I, violí II amb la viola). En aquest sentit, els quatre instrumentistes han de saber dotar d'unitat d'estil passatges on Debussy emula el recitatiu vocal mentre que en d'altres remet al model orquestral cercant sonoritats inusuals i sumptuoses.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografia

Atenea Quartet

Format l'any 2019, va néixer amb l'objectiu d'explorar i donar vida al vast i fantàstic món del repertori de quartet de corda. L'Atenea Quartet ha rebut formació principalment de membres del Quartet Casals i també de músics com ara Heinz Holliger, a l'Acadèmia de Cambra Suïssa; Heime Müller, durant la Biennal de Quartets de Corda de Barcelona del 2020, i de Donald Weilerstein, al Campus Internacional de Música de Cambra a Alemanya. Avui dia la formació continua el seu desenvolupament musical a la Hochschule für Musik de Basilea, on tres dels seus membres estan cursant programes de màster.

Ha actuat a diversos països europeus: Amphiteatre de la Philharmonie de París, durant un esdeveniment internacional per a quartets de corda joves; Auditori Lo Squero de Venècia; Auditori de la Fundación Juan March de Madrid, i també arreu de la geografia espanyola i catalana. Enguany forma part del catàleg de Joventuts Musicals de Catalunya i de Juventudes Musicales de España, que l'estan promovent a l'escena nacional. L'Atenea Quartet ha participat en alguns festivals de música de cambra importants. L'octubre del 2020 va inaugurar el 16è Festival Internacional de Música de Wissembourg, que va comptar amb artistes de prestigi, com el Quartet Ébène.

Aida Gimeno García, soprano

17.20 h

Aida Gimeno García, soprano

Carlos Sanchis Aguirre, piano

Francis Poulenc (1899-1963)

Les Chemins de l'amour

Henri Duparc (1848-1933)

Chanson triste

Soupir

Au pays où se fait la guerre

Frederic Mompou (1893-1987)

Damunt de tu només les flors

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Cinco canciones negras

Cuba dentro de un piano»

Punto de habanera

Chévere

Canción de cuna para dormir un negrito

Canto negro.

Comentari

L'últim concert presenta una altra veu femenina, en aquest cas amb un repertori majoritàriament del segle XX que combina l'evolució de la *mélodie* francesa amb el lied i la cançó catalana. Per exemple, amb el tan reeixit i singular *Damunt de tu només les flors* de Mompou, tan delicada per la prosòdia, el sosteniment de la línia i la contenció dinàmica dins l'austeritat estilística que la caracteritza. Unes traces també perceptibles en el caràcter simbòlic del viatge emocional interior i subjectiu de Poulenc (a ritme de vals) i Duparc en unes cançons bellíssimes i de gran sensibilitat, on l'ús del piano és mesurat i dibuixa més que dialoga i on la tessitura central de la veu requereix una gran musicalitat i perfecció en l'arc melòdic i la dicció de part de la cantant.

L'actuació es clourà amb el cicle *Cinco canciones negras* de Montsalvatge, pertanyents al seu període antillà però també imbuïdes del neoclassicisme del Grup dels Sis francesos. Són peces heterogènies que combinen una vocalitat a vegades declamada, a vegades melismàtica, o bé onomatopeica, com a “Canto negro”; ritmes d'havanera i de samba amb vestigis d'altres danses populars; amb un accentuat sentit del color; oposició d'intimisme i extraversió; dramatisme i erotisme, etc. En tot el repertori que presenta, la cantant ha de tenir una cura especial en l'articulació i la dicció per fer intel·ligible el text adequant-se molt bé al ritme i estudiant, sobretot en el cas francès, la ubicació dels fonemes – consonants i la complexitat gutural d'algunes vocals– sense perdre la musicalitat i en una línia melòdica molt adequada al contingut poètic i amb seus processos de modulació.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf, historiador de l'art i crític del Diari de Sabadell

Biografies

Aida Gimeno García, soprano

Nascuda a Segòvia, cursà el Grau Superior de Cant al Conservatori Superior de Castella i Lleó i el Màster en Interpretació i Cant a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. El 2019 va entrar a formar part del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts de València. Ha participat en produccions de Damiano Michieletto, Robert Carsen i Emilio Sagi, i cal destacar els seus debuts com a quarta minyona i Verträute d'*Elektra*, Delia d'*Il viaggio a Reims*, el rol principal d'*Il tutore burlato* i Alice Ford de *Falstaff* com a *cover* de la producció. A més, treballa amb directors com Mark Albrecht o James Gaffigan.

Ha ofert concerts en sales importants: el 2019 va debutar al Barbican Hall de Londres i el 2020 com a solista al Palau de les Arts de València amb el *Gloria* de Poulenc, acompanyada de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana i el Cor de la Generalitat, amb direcció de Michelle Mariotti. Va participar al concurs Operalia 2021 al Teatre Bolxoi de Moscou, on va ser l'única espanyola seleccionada.

La temporada passada fou convidada a formar part del programa per a joves artistes Crescendo del Teatro Real de Madrid. Recentment s'ha presentat al Festival delle Nazioni de Città di Castello (Itàlia) amb un programa de sarsuela i cançó espanyola.

Carlos Sanchis Aguirre, piano

Nascut a València, el 2015 va obtenir a Saragossa la titulació superior del Conservatorio Superior de Música de l'Aragó, i després fou admès a l'Haute École de Musique de Ginebra, on assolí el títol de màster el 2018. Per acabar els seus estudis a Suïssa va gaudir de la Beca Almudena Cano del Rotary Club de Madrid.

Ha ampliat formació a França, Académie Musicale de Villecroze, amb Louis Lortie el 2018 i posteriorment ha treballat com a *junior fellow* en acompanyament de piano al Royal Northern College of Music a Manchester. A partir de l'any 2019 va començar a especialitzar-se en acompanyament vocal i va ser admès a l'Acadèmia Georg Solti de Venècia i al Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts de València.

Entre el 2016 i el 2019 va formar part de diverses orquestres de joves, amb les quals va fer gires internacionals, com la Nationaal Jeugdorkest (Holanda), Joven Orquesta Nacional de España i Gustav Mahler Jugendorchester. En aquest període va treballar amb els directors Herbert Blomstedt i David Afkham o el violinista Frank Peter Zimmermann.

El mes de setembre del 2021 es va incorporar a l'Académie de l'Opéra National de París, on actualment treballa com a *chef de chant*.

També et pot interessar...

Palau Fronteres / Vibe 35

Dilluns, 31.10.22 – 17.30h / 20.30h

Sala de Concerts

Juan de la Rubia, improvisacions a l'orgue

Projecció de la pel·lícula *Metropolis* de Fritz Lang

Preus: de 10 a 15 €

El Primer Palau

Dijous, 17.11.22 – 20 h

Sala de Concerts

Eduald Buch, piano

Cloenda d'El Primer Palau 2022

F. CHOPIN:

4 Masurques, op. 24

Nocturn núm.2, en Mi bemoll major, op. 55

Nocturn núm.1, en Do menor, op. 48

Scherzo núm.3, en Do sostingut menor, op. 39

A. SKRIABIN:

5 Preludis op.16

2 Poemes op. 32

2 Poemes op. 71

Sonata núm.5, op. 53

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

